

Ulciorul din umbra nukului

Daniel Vişan-Dimitriu

La capătul viei din deal,
M-aşteaptă, la umbră de nuc,
Ulciorul c-o apă cristal
Pe care de toartă-l apuc

Strâng buzele-n tăta de lut
Şi sorb însetat, cu nesaţ,
Nectarul cu iz de trecut;
Îl simt cum îmi prinde în laţ

Atâtea din câte vuiesc,
Le scoate din minte, dispar,
Mă-ncântă doar clipa ... Trăiesc
Şi vreau să-mi rămână, măcar

În restul din viaţa ce-a fost
Departa de cerul senin,
De umbra de nuc şi de-un rost
La care, de-acum, să mă-nchin.